

Благочестивы размышлѣнїа.

Человѣцѣтъ сѣкога сѣ свободни да пристѣ-
паватъ камтò престòлатъ Бòжїи защò Бòгъ
сѣкога чѣва нашата молїтва: Яла трѣба нїи
да мѣ сѣ молимъ сасъ Дѣхъ ѣ истинна. Хрї-
стòсъ ѣ навчилъ насъ товà, когàто говорїлъ
сасъ Самарãнката. Яхъ! азъ сѣкога ща мѣ сѣ
мòла сасъ Дѣхъ ѣ сасъ истинна, данò бы прї-
ималъ молїтвѣтъ мой сасъ родїтельска любòвь.

І С Т О Р І Я 31.

Заради Сòтникатъ, дѣто живѣлъ въ
Капернаѣмъ градъ.

Ш Мат.ѣа гл. ѣ. ѣ Ш Лѣкà гл. 31.

Сòтникатъ дѣто живѣлъ въ Каперна-
ѣмъ, катò мѣ бѣлъ слѣгата вòленъ,
дошѣлъ при Іисѣса ѣ мѣ сѣ моїлъ та-
ка: Господи, въ мòмъ дòмъ лежї ѣ-
дїнъ слѣга разслабленъ ѣ твѣрдѣ лютѣ
стрãждѣ. При товà ѣ оуправницѣтъ
(заавїтытъ) на онїи градъ сѣ мої-
ли заради нѣго сòтника (юзъ вашїа)
на Іисѣса, ѣ го похвалãли, защòто

Мат.ѣ
гл. ѣ.
с. 6.

с. 5.

Лѣк.
гл. 31.
с. 1.
с. 6.